

i skatteprocent på knap 3 procentpoint og en forskel på langt mere end 100 pct. i service, målt i kroner. Det er en helt uhyrlig balance.

Seks fynske kommuner har en gennemsnitlig skatteprocent, som ligger 1,8 procentpoint højere end landsgennemsnittet, men et serviceniveau, der er 8-9 pct. lavere end gennemsnittet. Der er således tale om nogle dramatiske ubalancer, og situationen kalder derfor på politisk handlekraft.

Det er ad flere omgange forsøgt at skabe det ideelle system, men det er mislykkedes hver gang, fordi processen et eller andet sted er politisk infiltreret. Derfor skal en opretning af systemets skævheder ske i en uvildig og neutral proces, hvor opgaven bliver at fremkomme med forslag til modeller, som sikrer, at hvis en kommune vælger at opkræve en høj skat, skal der også være økonomi til at levere en høj service.

Forslagsstillerne erkender, at udligningsordningerne er uhyre vanskeligt stof, og at det kan være svært at opnå balancen ved kun at kigge på udligningen. Derfor forestiller vi os også, at kommissoriet indeholder mulighed for justering af refusionsordninger, nye refusionsordninger og nye finansieringsformer, indtil man rammer systemet, hvor der er balance.

Folketinget skylder kommunerne at levere et nyt system, som giver alle kommuner et økonomisk grundvilkår, som sikrer alle kommuners mulighed for at levere velfærd, som står mål med det, borgeren betaler for.

Jeg skal kraftigt anbefale, at forslaget bliver støttet, eller at vi i det mindste kan få en god drøftelse under udvalgsarbejdet og få taget fat i nogle af de problemstillinger, jeg har været inde på her i min ordførertale.

Kl. 15:37

**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Tak til ordføreren.

Da der ikke flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 163:**

**Forslag til folketingsbeslutning om fremrykning af investeringer i handicapboliger.**

Af Yildiz Akdogan (S) m.fl.

(Fremførelse 03.04.2009).

Kl. 15:37

**Forhandling**

**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Forhandlingen er åbnet. Indenrigs- og socialministeren.

Kl. 15:37

**Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):**

Det fremsatte beslutningsforslag drejer sig om at iværksætte tiltag, der kan sikre, at investeringer i handicapboliger fremrykkes.

Det er kommunerne, som ud fra det lokale kendskab og behov træffer beslutning om opførelsen af boliger til personer med handicap. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, som har ansvaret for, at der findes det nødvendige antal boliger til personer med handicap, ligesom det er den enkelte kommune, der har myndighedsansvaret for, at borgerne modtager de botilbud, som de efter lovgivningen har krav på. Regeringen har ingen planer om at ændre på dette og kan derfor ikke støtte et forslag, der indebærer, at staten dikterer, hvornår kommunerne skal tage bestemte initiativer på området.

Når det er sagt, er det selvfølgelig vigtigt at understrege, at regeringen er enig i, at personer med handicap skal kunne tilbydes en tidssvarende bolig. Regeringen er også enig i, at borgerne ikke skal vente længe på et botilbud, som de har krav på. Regeringen har derfor allerede iværksat mange tiltag for at sikre, at kommunerne kan leve op til deres forsyningsansvar og sætte gang i byggeriet af bl.a. boliger til handicappede.

Jeg vil her pege på fire konkrete tiltag. For det første er der af satspuljen afsat 546 mio. kr. til forbedring af og udbygning af botilbud for handicappede og afledte merudgifter til service og pleje. For det andet er den kommunale grundkapital for plejeboliger nedsat til 7 pct. i 2008 og 2009, og da grundkapitalen for almene boliger lå på samme niveau i 2001-2006, har regeringen dermed sikret, at kommunerne har kunnet bygge plejeboliger til en grundkapital på 7 pct. i stedet for 14 pct. i størstedelen af regeringens leve-